

Zadeva: 007-4/2016/2
Datum: 12.2.2016

Državni zbor RS
Odbor za finance in monetarno politiko

gp@dz-rs.si

Zadeva: Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o trgu finančnih instrumentov (ZTFI-F) – EVA 2013-1611-0086

Spoštovani,

Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju IP) je že v fazi medresorskega usklajevanja sprememb Zakona o trgu finančnih instrumentov – ZTFI-F (v nadaljevanju: predlog zakona) Ministrstvo za finance opozoril na neustreznost nekaterih predlaganih rešitev, predvsem glede objave sankcij in kršiteljev na spletni strani Agencije za trg vrednostnih papirjev, s čemer naj bi se v slovenski pravni red prenašala Direktiva 2013/50/EU.

IP v skladu z 48. členom Zakona o varstvu osebnih podatkov (ZVOP-1) po prejemu besedila predloga zakona, kot je bilo določeno s sklepom Vlade RS št. 00712-50/2015/4, z dne 7. 1. 2016 in poslano v obravnavo Državnemu zboru RS, ugotavlja, da pripombe IP (posredovane v mnenju št. 007-64/2015/2, z dne 10. 8. 2015¹ in v mnenju št. 007-64/2015/4, z dne 22. 10. 2015²) v pomembnem delu, predvsem glede objave osebnih podatkov na spletnih straneh Agencije za trg vrednostnih papirjev (v nadaljevanju agencije) in nekaterih drugih točkah, niso bile upoštevane oz. besedilo predloga zakona z njimi ni usklajeno.

Po mnenju IP bi bilo namen ter cilje Direktive 2013/50/EU mogoče uveljaviti v celoti v skladu z načeli varstva osebnih podatkov, kot so v Republiki Sloveniji določena z Ustavo RS in ZVOP-1, kot predlaga IP v svojih mnenjih. IP zato v nadaljevanju opozarja na nekatere vidike predloga zakona (predvsem gre za besedilo novega 146.a in 146.b člena, 247. člena in 469.c člena predloga zakona), ki bi jih bilo po mnenju IP treba dopolniti.

1. OBJAVA (146.a in 146.b člena predloga zakona)

1. 1. Uvodno

IP uvodoma ugotavlja, da vsakršna obdelava osebnih podatkov na podlagi zakona predstavlja poseg v varstvo osebnih podatkov, ki je samostojna človekova pravica, izvedena iz pravice do zasebnosti in povezana s pravico do osebnega dostojanstva. Vsakršen poseg v človekove pravice mora biti skladen z Ustavo RS in mednarodnimi instrumenti, k spoštovanju katerih se je zavezala Republika Slovenija. Na področju varstva osebnih podatkov in pravice do zasebnosti so to predvsem:

- 17. člen Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah z dne 16. decembra 1966;
- 8. člen Evropske konvencije o človekovih pravicah št. 5 z dne 4. novembra 1950;
- 8. člen Listine EU o temeljnih pravicah;
- Konvencija o varstvu posameznika glede na avtomatsko obdelavo osebnih podatkov Sveta Evrope št. 108 z dne 28. 1. 1981;

¹ [https://www.ip-](https://www.ip-rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/pripombe/MINISTRSTVO_ZA_FINANCE_Pripombe_IP_k_predlogu_ZTFI.pdf)

[rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/pripombe/MINISTRSTVO_ZA_FINANCE_Pripombe_IP_k_predlogu_ZTFI.pdf](https://www.ip-rs.si/fileadmin/user_upload/Pdf/pripombe/MINISTRSTVO_ZA_FINANCE_Pripombe_IP_k_predlogu_ZTFI.pdf)

² https://www.ip-rs.si/fileadmin/user_upload/Pripombe_na_predloge_predpisov__Pdf_in_doc_/MF_ZTFI_okt15.pdf

- Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov.

IP v medresorskem usklajevanju in zakonodajnem postopku nima vzvodov vpliva na sam prenos Direktive 2013/50/EU v slovenski pravni red. Kljub temu pa moramo kot državni nadzorni organ za varstvo osebnih podatkov, ki mora biti vključen v posvetovanje glede sprejemanja zakonodaje, ki vpliva na varstvo osebnih podatkov, opozoriti na nekatere neskladnosti rešitev predvsem iz 146.a in 146.b člena novele ZTFI s samo določbo 29. člena Direktive 2013/50/EU. IP ne izključuje možnosti, da bo katero od nacionalnih sodišč katere od držav članic EU v primeru, da so tudi njihovi nacionalni zakoni s področja varstva osebnih podatkov v neskladju z zakoni, ki implementirajo Direktivo 2013/50/EU, na Sodišče EU naslovila zahtevo za predhodno odločanje glede interpretacije Direktive 2013/50/EU. IP zato v nadaljevanju podaja nekatera opozorila, ki bi jih moral predlagatelj v zakonu, ki v pravni red prenaša Direktivo 2013/50/EU, nujno upoštevati.

Direktiva 2004/109/ES Evropskega parlamenta in sveta z dne 15. decembra 2004 o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na reguliranem trgu, in o spremembah Direktive 2001/34/ES (Uradni list EU L št. 390/2004), kot je spremenjena z Direktivo 2013/50/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. oktobra 2013 o spremembi Direktive 2004/109/ES Evropskega parlamenta in Sveta o uskladitvi zahtev v zvezi s preglednostjo informacij o izdajateljih, katerih vrednostni papirji so sprejeti v trgovanje na organiziranem trgu, Direktive 2003/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta o prospektu, ki se objavi ob javni ponudbi ali sprejemu vrednostnih papirjev v trgovanje, ter Direktive Komisije 2007/14/ES o določitvi podrobnih pravil za izvajanje nekaterih določb Direktive 2004/109/ES (Uradni list EU L št. 294/2013) predmetno tematiko ureja, kot že navedeno, v 29. členu, ki določa:

»Objava odločitev

1. Države članice določijo, da pristojni organi brez nepotrebne odlašanja objavijo vsako odločitev o sankcijah in ukrepih, ki se naložijo zaradi kršitve te direktive, vključno z vsaj vrsto in naravo kršitve ter identiteto fizičnih ali pravnih oseb, ki so zanjo odgovorne.

Kljub temu lahko pristojni organi na način, ki je skladen z nacionalnim pravom, objavo odločitve odložijo ali odločitev objavijo anonimno v katerem koli od naslednjih primerov:

(a) če se v primeru, ko se sankcija naloži zoper fizično osebo, pri obvezni predhodni oceni sorazmernosti objave osebnih podatkov ugotovi, da takšna objava ni sorazmerna;

(b) če bi objava resno ogrozila stabilnost finančnega sistema ali uradno preiskavo v teku;

(c) če bi objava vpletenim institucijam ali fizičnim osebam povzročila nesorazmerno in hudo škodo, kolikor je to mogoče ugotoviti.

2. Če je bila zoper odločitev, objavljeno v skladu z odstavkom 1, vložena pritožba, mora pristojni organ to informacijo vključiti bodisi v objavo ob sami objavi ali pa objavo spremeniti, če je pritožba vložena po prvotni objavi.«

1.1 Občutljivi osebni podatki

Uvodoma je treba opozoriti, da so skladno z 19. točko 6. člena ZVOP-1 podatki iz prekrškovnih evidenc občutljivi osebni podatki. Navedena določba namreč določa, da so občutljivi osebni podatki podatki o rasnem, narodnem ali narodnostnem poreklu, političnem, verskem ali filozofskem prepričanju, članstvu v sindikatu, zdravstvenem stanju, spolnem življenju, ypisu ali izbrisu v ali iz kazenske evidence ali evidenc, ki se vodijo na podlagi zakona, ki ureja prekrške (v nadaljnjem besedilu: prekrškovne evidence); občutljivi osebni podatki so tudi biometrične značilnosti, če je z njihovo uporabo mogoče določiti posameznika v zvezi s kakšno od prej navedenih okoliščin. Za obdelavo občutljivih osebnih podatkov mora biti podana ena izmed specialnih pravnih podlag iz 13. člena ZVOP-1, čemur bi bilo v konkretnem primeru zadoščeno z določbama 146.a in 146.b člena novele ZTFI, ki določata.

»146.a člen

(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Agencija z namenom preprečevanja in odvratanja ravnanj, ki pomenijo kršitev 3. poglavja tega zakona, javno objavi informacije v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev 3. poglavja tega zakona.

(2) Agencija v skladu s prejšnjim odstavkom javno objavi informacije:

1. ko je postopek z izdajo ukrepa ali sankcije dokončen, in
2. če postopek sodnega varstva na podlagi šestega odstavka 146.b člena tega zakona ni bil pričet, če pa je bil pričet, ko je zahteva za sodno varstvo pravno močno zavrnjena.

(3) Informacije iz prvega odstavka tega člena obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju:
 - o nazivu in sedežu pravne osebe, v kolikor je bil ukrep nadzora ali sankcija zaradi prekrška, ki jo je izrekla agencija zaradi kršitev 3. poglavja, izrečena pravni osebi, ali
 - o osebnem imenu in letu rojstva fizične osebe, v kolikor je bil ukrep nadzora ali sankcija zaradi prekrška, ki jo je izrekla agencija zaradi kršitev 3. poglavja, izrečena fizični osebi;
2. o kršitvi:
 - opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev 3. poglavja tega zakona,
 - naravo ugotovljenih kršitev;
3. izrek odločbe s katero se postopek konča;
4. informacijo o tem, ali je zoper odločbo začel postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(4) Podatki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, štejejo za osebne se iz objave po prvem odstavku tega člena izbrišejo po poteku petih let.

146.b člen

(razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prejšnji člen agencija po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora iz tretjega odstavka tega člena odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. se ukrep nadzora izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna ali
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave ali
3. bi vpletenim osebam z objavo verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(2) Če agencija ob izdaji odločbe oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe, s katero izreče ukrepe nadzora, odloči tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi.

(3) Če agencija ob izdaji odločbe ne ugotovi razlogov iz prvega odstavka tega člena, v odločbi o izrečenih ukrepih nadzora, izdani na podlagi tega zakona, kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani agencije, in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena te razloge navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora.

(4) Agencija odloči o ugovoru iz prejšnjega odstavka z odločbo.

(5) Če na podlagi ugovora kršitelja agencija ugotovi, da so podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugodi ugovoru, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi.

(6) Zoper odločbo, s katero agencija zavrne ugovor, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(7) Ne glede na četrti odstavek prejšnjega člena lahko agencija na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani agencije umaknejo pred potekom petih let. Za zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz tretjega od šestega odstavka tega člena.«.

Vendar pa ZVOP-1 določa tudi poseben režim zavarovanja občutljivih osebnih podatkov. Skladno z določbo 1. odstavka 14. člena ZVOP-1 morajo biti občutljivi osebni podatki pri obdelavi posebej označeni in zavarovani tako, da se nepooblaščenim osebam onemogoči dostop do njih, razen v primeru, če je posameznik, na katerega se nanašajo občutljivi osebni podatki, te javno objavil brez očitnega ali izrecnega namena, da omeji namen njihove uporabe. Poleg tega pa 2. odstavek 14. člena ZVOP-1 določa, da se pri prenosu občutljivih osebnih podatkov preko telekomunikacijskih omrežij šteje, da so podatki ustrezno

zavarovani, če se posredujejo z uporabo kriptografskih metod in elektronskega podpisa tako, da je zagotovljena njihova nečitljivost oziroma neprepoznavnost med prenosom.

Iz navedenega sledi, da sta predlagani določbi 146.a in 146.b člena novele ZTFI v nasprotju z zahtevami, ki jih za zavarovanje občutljivih osebnih podatkov nalaga 14. člen ZVOP-1. Glede na to, da skušata sporni določbi 146.a in 146.b člena novele ZTFI v slovenski pravni red prenesti določbo 29. člena Direktive 2013/50/EU, se pojavi vprašanje skladnosti slovenske zakonodaje z zakonodajo EU ter integritete ZVOP-1 kot systemskega zakona na področju varstva osebnih podatkov. IP opozarja tudi na to, da predlagani režim predvideva precedenčno rešitev, po kateri bi se podatki iz ene izmed prekrškovnih evidenc v Republiki Sloveniji prvič javno objavljali na svetovnem spletu, kar bi v prihodnosti lahko povzročilo korozijo zaščite občutljivih osebnih podatkov iz drugih prekrškovnih evidenc.

1.2 Objava na svetovnem spletu in povezana problematika

Predlog novele ZTFI-F določa, da naj bi se podatki o kršiteljih objavili na spletni strani agencije. Objava osebnih podatkov na svetovnem spletu zaradi narave tega medija predstavlja izjemno invaziven poseg v pravico do varstva osebnih podatkov, pravice do zasebnosti ter osebne integritete in dostojanstva posameznika. Informacije na internetu se širijo z izjemno hitrostjo in znano je, da kar je enkrat objavljeno na internetu, praktično ni več mogoče izbrisati. Na to je opozorila tudi Delovna skupina iz člena 29, ki združuje nadzorne organe za varstvo osebnih podatkov vseh 28 držav članic EU, ki je v Mnenju o odprtih podatkih zapisala, da je obdelavo osebnih podatkov, ko so enkrat objavljeni, izjemno težko nadzirati. Zato je Delovna skupina iz člena 29 opozorila, da so pri objavi osebnih podatkov na spletu nujni dodatni ukrepi za zagotavljanje pravic posameznikov, vključno s presojo vplivov na varstvo osebnih podatkov ter z uresničevanjem načela vgrajenega varstva osebnih podatkov (angl. *data protection by design and by default*).

Na posebno invazivnost posega v pravice posameznika, ki narekuje dodatno previdnost in zaščitne ukrepe, je opozorilo tudi Sodišče EU v združeni zadevi Volker in Markus Schecke GbR ter Hartmut Eifert proti Deželi Hessen, št. C-92/09 in C-93/09. V navedenem primeru je Sodišče odločilo, da določbe Uredbe, ki je nalagala spletno objavo osebnih podatkov upravičencev do sredstev iz dveh evropskih kmetijskih skladov, niso veljavne. Predpisi so namreč določali obveznost objave osebnih podatkov vseh upravičencev do javnih sredstev, tudi fizičnih oseb, ne da bi se ob tem opravilo razlikovanje glede na ustrezna merila, kot so obdobja, v katerih so prejeli sredstva, pogostost ali vrsta in višina sredstev.

Poleg zagotavljanja spoštovanja načela sorazmernosti je pri objavi osebnih podatkov na svetovnem spletu ključno tudi spoštovanje načela omejitve nadaljnje obdelave osebnih podatkov. Glede nadaljnje obdelave osebnih podatkov je že večkrat odločalo Ustavno sodišče RS. V odločbi št. U-I-411/06 je Ustavno sodišče opozorilo, da mora država sprejeti ukrepe, ki bodo zagotovili, da bodo osebni podatki shranjeni za določene in zakonite namene, da ne smejo biti uporabljeni na način, ki ni združljiv s temi nameni, ter da se bodo obdelovali le podatki, ki so primerni, ustrezni in niso pretirani glede na namen zbiranja. Pri objavi osebnih podatkov na internetu pa je izjemno težko zagotoviti, da se bodo osebni podatki nadaljnje obdelovali zgolj in izključno za namene, zaradi katerih so bili zbrani in objavljeni. Namen objave, kot izhaja iz Direktive 2013/50/EU, je da bi objava odločitev o ukrepih ali sankcijah odvratio vplivala na širšo javnost. Iz predloga novele ZTFI pa ni mogoče razbrati, kako namerava predlagatelj doseči, da se podatki ne bodo nadalje obdelovali za druge namene, na primer za:

1. ustvarjanje novih seznamov oz. zbirk osebnih podatkov kršiteljev, ki bi zasledovale drug namen;
2. povezovanje z že obstoječimi zbirkami osebnih podatkov (denimo vključitev podatkov o kršiteljih na portale kot je bizi.si in podobno);
3. vključitev v rezultate iskanja v spletnih iskalnikih, ki omogočajo iskanje po imenu in priimku posameznika.

IP ugotavlja, da Direktiva 2013/50/EU ne nalaga obveznosti objave obravnavanih osebnih podatkov na spletni strani temveč govori le o »javni objavi«. Določba 3. odstavka 146.b člena predloga torej predvideva bolj invaziven in tvegani poseg v pravico do varstva osebnih podatkov. IP zato opozarja, da ni razloga za objavo navedenih podatkov na spletu, zahtevi po javni objavi, kot izhaja iz Direktive 2013/50/EU pa bi lahko zadostili z objavo v kakem manj 'trajnem' mediju. **Zaradi vsega navedenega vas pozivamo, da (ponovno) opravite presojo vplivov na varstvo osebnih podatkov ter načela sorazmernosti v delu, ki se tiče medija objave.**

1.3 Odločanje o objavi ali neobjavi

IP sicer pozdravlja dopolnitve predlagatelja zakona, ki je na predlog IP, predlog zakona dopolnil in glede odločanja o objavi na spletu predvidel nekatere varovalke, kljub temu pa ocenjuje, da upoštevajoč navedene varovalke, kot jih pojasnjujemo spodaj, ni razloga za objavo navedenih podatkov na spletu, zahtevi po javni objavi, bi lahko namreč zadostili z objavo v kakem manj 'trajnem' mediju.

Poleg tega IP z vidika določb novih 146.a in 146.b členov ZTFI v kontekstu procesnega reševanja pritožb po ZVOP-1 opozarja na nekatere nedoslednosti, ki bi zahtevale dodaten razmislek in dopolnitve. Predlog zakona tako določa, da se informacije o kršitvi in kršitelju objavijo zgolj potem, ko je postopek z izdajo ukrepa ali sankcije dokončen, in, če postopek sodnega varstva ni bil pričet, če pa je bil pričet, ko je zahteva za sodno varstvo pravnomočno zavrnjena; poleg tega pa je predvidel 'večfazni' predhodni postopek odločanja agencije glede dopustnosti objave.

Kot določata zgoraj omenjena nova 146.a in 146.b člen ZTFI, lahko:

1. že agencija ugotovi po uradni dolžnosti, da so podani razlogi proti objavi in v odločbi, s katero se ugotovi kršitev, odloči, da se ne bo objavilo informacij o identiteti kršitelja, pri čemer so razlogi, da se podatkov ne objavi:
 - a) če se ukrep nadzora izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna ali
 - b) če bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave ali
 - c) če bi vpletenim osebam z objavo verjetno nastala nesorazmerna škoda.
2. Če agencija sama ne ugotovi razlogov proti objavi, se posameznika v odločbi o izrečenih ukrepih nadzora opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani agencije, in se ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov proti objavi te razloge navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora. V primeru vloženega ugovora odloči o njem agencija z odločbo.

V vsakem primeru torej o objavi odloči agencija, bodisi v odločbi o kršitvi oceni, da obstajajo razlogi proti objavi in se podatki ne objavijo, bodisi najprej opozori kršitelja na objavo v odločbi o kršitvi, če oceni da ni razlogov proti objavi, in potem odloči o ugovoru kršitelja proti objavi ali če ni ugovora in ni vloženega pravnega sredstva objavi podatke po ZTFI.

Upoštevajoč veljavno ureditev varstva osebnih podatkov po ZVOP-1 in opisani postopek glede objave osebnih podatkov v skladu s predlaganimi spremembami ZTFI, se nam zastavlja vprašanje obravnave inšpekcij in nadzora glede zakonitosti objave osebnih podatkov po 146.a in 146.b členu ZTFI. Predvsem npr. kako se bo postopalo, če bo nezakonitost objave osebnih podatkov kot nadzorni organ za varstvo osebnih podatkov ugotovil IP v inšpekcijskem postopku. Bo IP napotil na odločanje agencije (če recimo ne bodo procesno izvedeni vsi koraki po ZTFI) ali bo odredil izbris podatkov? Organ, ki bo namreč odločal o objavi bo agencija, in sicer po zgoraj opisanem postopku.

Varovalke pred možnostjo nezakonitih in neustavnih posegov v pravico do varstva osebnih podatkov, so izjemnega pomena, zato ZVOP-1 kot sistemski zakon na tem področju vzpostavlja celovit sistem za zagotavljanje varstva pravic posameznikov. V zvezi s tem opozarjamo, da ima posameznik skladno z 32. členom ZVOP-1 pravico zahtevati dopolnitev, popravek, blokiranje, izbris in ugovor zaradi obdelave osebnih podatkov, za katere posameznik dokaže, da so nepopolni, netočni ali neažurni ali da so bili zbrani ali obdelani v nasprotju z zakonom. 33. člen ZVOP-1 določa tudi postopek za uveljavljanje pravic iz 32. člena, 34. člen ZVOP-1 pa pravico do sodnega varstva. Glede na navedeno IP poziva, da predlagatelj uskladi pravico do ugovora in sodnega varstva iz predloga ZTFI s sistemom, ki ga ustvarja ZVOP-1. V nasprotnem primeru bi lahko veljalo, da določbe ZTFI ustvarjajo drugačen režim varstva osebnih podatkov kot to velja v ZVOP-1, kar ne bi bilo skladno s sistemsko naravo slednjega. Ureditev po ZTFI je namreč z vidika sistema po ZVOP-1 nekako dodatna stopnja pred postopkom glede zahtevka za izbris ali popravek osebnih podatkov pri sodišču in inšpekcijskega postopka s strani IP, zato jo je treba sistemsko umestiti glede na siceršnje varstvo osebnih podatkov po ZVOP-1.

2. IZNOS OSEBNIH PODATKOV V TRETJE DRŽAVE

V besedilu predloga zakona v okviru razkrivanja zaupnih podatkov sorodnim organom, kot jo določa nov 469.c člen ZTFI, ostaja tudi sporna določba glede razkrivanja osebnih podatkov (v okviru razkrivanja zaupnih podatkov - torej dejansko katerihkoli (tudi osebnih) podatkov) sorodnim pristojnim organom v tretjih državah zgolj na podlagi dogovora agencije s pristojnim organom v tretji državi ob varovalkah, ki ne predstavljajo skladnosti z zahtevami ZVOP-1 glede iznosa osebnih podatkov v tretje države.

Nov 469.c člen ZTFI v 1. odst. tako določa: »Agencija lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo v tretji državi položaj prisojnega organa za nadzor subjektov finančnega sektorja ali finančnih trgov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. agencija ima sklenjen ustrezen dogovor o sodelovanju z organom tretje države glede medsebojne izmenjave zaupnih informacij;
2. za navedene organe tretje države se v tretji državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij z vsebino, določeno v 14. in 15. členu ZBan-2;
3. informacija, ki je premet razkritja osebi tretje države, je namenjena samo potrebam izvajanja nalog pristojnega organa.«

S tem ko se z zakonom **na agencijo prenese presoja, s kom bo sklenila dogovor in ali v konkretni državi res uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij (tudi osebnih podatkov) z vsebino, določeno v 14. in 15. členu ZBan-2 (ki zajema tudi ZVOP-1), se ustvarja pravno nevzdržna situacija, ko dejansko agencija (ki niti zakonsko niti dejansko ni pristojna za področje varstva osebnih podatkov) izvaja naloge IP v delu, ki se nanaša na varstvo osebnih podatkov.** Glede iznosa osebnih podatkov v tretjo državo mora biti torej zakonodaja usklajena s V. delom ZVOP-1 o iznosu osebnih podatkov.

3. Sklepno

Glede na vse navedeno IP predlaga, da zakonodajalec v okviru nadaljnjega zakonodajnega postopka prouči predstavljene skrbi IP in namesto objave na spletni strani določi drugačen medij za javno objavo informacij, ki jih mora agencija objavljati zaradi določb Direktive 2013/50/EU. V preostalem delu pa predlagamo, da upoštevate opozorila, ki jih IP podaja v tem predhodnem mnenju in v luči predstavljenih stališč predlagano zakonodajno rešitev proučite in poiščete rešitev, ki bo skladna z Ustavo RS in ZVOP-1.

Hvala za sodelovanje in lepo pozdravljeni,

Mojca Prelesnik, univ. dipl. prav.,
Informacijska pooblaščenka

Pripravila:
Alenka Jerše, univ. dipl. prav.,
namestnica informacijske pooblaščenke

